

Datum van
inontvangstneming

:

29/03/2018

Zaak C-135/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

20 februari 2018

Verwijzende rechter:

Bundesgerichtshof (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 januari 2018

Verzoekster en verzoekster tot Revision:

Logistik XXL GmbH

Verweerder en verweerder in Revision:

CMR Transport & Logistik

BUNDESGERICHTSHOF (hoogste federale rechter in burgerlijke en strafzaken, Duitsland)

BESLISSING

[OMISSIS]

van

25 januari 2018

In het geding tussen

Logistik XXL GmbH, [OMISSIS] Braunschweig,

verzoekster en verzoekster tot Revision,

[OMISSIS]

en

CMR Transport & Logistik, eigenaar Cezary Rabenda, [OMISSIS] Polen,

verweerder en verweerder in Revision,

[OMISSIS]

interveniente aan de zijde van verzoekster:

Rudolph Spedition und Logistik GmbH, [OMISSIS] Ingolstadt, [OMISSIS]

[OMISSIS] **[Or. 2]**

heeft de negende civiele kamer van het Bundesgerichtshof [OMISSIS]

op 25 januari 2018

beslist als volgt:

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt krachtens artikel 267, eerste alinea, onder a), VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen betreffende de uitlegging van het gemeenschapsrecht:

1. Moet in het geval van een vonnis waarbij de verweerder zonder beperkingen en voorwaarden tot een prestatie is veroordeeld en waartegen in de lidstaat van herkomst een gewoon rechtsmiddel werd ingesteld of waarbij de termijn voor een dergelijk rechtsmiddel nog niet is verstreken, het bevel van het gerecht van herkomst dat het vonnis alleen tegen zekerheidstelling uitvoerbaar bij voorraad is, worden aangemerkt als een voorwaarde in de zin van punt 4.4. van het formulier in bijlage I bij verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken?
2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, geldt dit dan ook wanneer in de lidstaat van herkomst een bewarende maatregel mogelijk is op grond van het **[Or. 3]** uitvoerbaar bij voorraad verklaarde vonnis, zonder dat de zekerheid wordt gesteld?
3. Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord:
  - a) Hoe dient het gerecht van herkomst in het geval van een beslissing die een afdwingbare verplichting bevat en waartegen in de lidstaat van herkomst een gewoon rechtsmiddel werd ingesteld of waarbij de termijn voor een dergelijk rechtsmiddel nog niet is verstreken, om te gaan met het formulier in bijlage I bij verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken,

wanneer de beslissing in de lidstaat van herkomst op grond van de rechterlijke uitspraak of een wettelijke regeling pas na een zekerheidstelling ten uitvoer mag worden gelegd?

- b) Moet het gerecht van herkomst in dit geval het certificaat afgeven door middel van het formulier in bijlage I bij verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, zonder de in de punten 4.4.1. tot en met 4.4.4. bedoelde informatie te verstrekken?
- c) Is het gerecht van herkomst in dit geval bevoegd om voor de afgifte van het certificaat het formulier in bijlage I bij verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke **[Or. 4]** bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken aldus te gebruiken dat – bijvoorbeeld in punt 4.4.1. of 4.4.3. van het formulier – aanvullende informatie over de vereiste zekerheidstelling wordt opgenomen en de tekst van de wettelijke regeling als bijlage bij het formulier wordt gevoegd?
4. Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord:
- a) Hoe dient het gerecht van herkomst om te gaan met het formulier in bijlage I bij verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, wanneer de bewarende maatregel in de lidstaat van herkomst op grond van een wettelijke regeling pas na het verstrijken van een bepaalde termijn is toegestaan?
- b) Is het gerecht van herkomst in dit geval bevoegd om voor de afgifte van het certificaat het formulier in bijlage I bij verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken aldus te gebruiken dat – bijvoorbeeld in punt 4.4.1. of 4.4.3. van het formulier – aanvullende informatie over deze termijn wordt opgenomen en de tekst van de wettelijke regeling als bijlage bij het formulier wordt gevoegd? **[Or. 5]**

Motivering:

I.

- 1 Verzoekster, gevestigd in Duitsland, heeft in een na 10 januari 2015 ingeleide procedure bij het Landgericht Berlin (rechter in eerste aanleg Berlijn, Duitsland)

een schadevordering ingesteld tegen verweerder, die gevestigd is in Polen. Het Landgericht heeft verweerder veroordeeld tot betaling van 39 794,21 EUR aan interveniënte aan de zijde van verzoekster, vermeerderd met een rente van 5 procentpunten boven de basisrentevoet vanaf 5 september 2014. Het Landgericht heeft verweerder voorts verwezen in de kosten van de procedure, met inbegrip van de kosten van interveniënte aan de zijde van verzoekster. Daarnaast heeft het Landgericht het vonnis uitvoerbaar bij voorraad verklaard tegen het stellen van een zekerheid van 110 % van het te executeren bedrag. Tegen dit vonnis heeft verweerder hoger beroep ingesteld. Op het hoger beroep is tot nu toe geen uitspraak gedaan. Tijdens de procedure in hoger beroep heeft verzoekster verzocht om de afgifte van een certificaat overeenkomstig artikel 53 van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna: „verordening nr. 1215/2012”).

- 2 De gerechtelijk ambtenaar bij het Kammergericht (hoogste rechterlijke instantie van de deelstaat Berlijn, Duitsland) heeft het verzoek van verzoekster afgewezen. Het daartegen door verzoekster ingediende bezwaarschrift heeft het Kammergericht afgewezen. Met haar beroep, dat de appelrechter heeft toegestaan, concludeert verzoekster nog steeds tot toewijzing van haar verzoek. **[Or. 6]**

II.

- 3 Het beroep is overeenkomstig § 1111, lid 2, van de Zivilprozessordnung (Duits wetboek van burgerlijke rechtsvordering; hierna: „ZPO”) juncto § 574, lid 1, eerste volzin, punt 2, ZPO toegestaan. Het beroep is ook ontvankelijk.
- 4
  1. Volgens de appelrechter kan een certificaat zoals bedoeld in artikel 53 van verordening nr. 1215/2012 niet worden afgegeven, omdat het vonnis van het Landgericht Berlin alleen uitvoerbaar bij voorraad is tegen het stellen van een zekerheid. Een tenuitvoerlegging die alleen tegen zekerheidstelling mogelijk is, moet volgens de appelrechter worden aangemerkt als een kwestie van formele uitvoerbaarheid. Aangezien verzoekster geen zekerheid heeft gesteld, kan volgens de appelrechter geen certificaat van uitvoerbaarheid worden afgegeven.
- 5
  2. De beslissing op het beroep hangt af van de in het dictum weergegeven prejudiciële vragen. Het onderhavige geschil betreft een burgerlijke en handelszaak in de zin van artikel 1, lid 1, van verordening nr. 1215/2012
- 6
  - a) Volgens artikel 53 van verordening nr. 1215/2012 geeft het gerecht van herkomst op verzoek van een belanghebbende partij het certificaat af en gebruikt het daarvoor het formulier in bijlage I bij verordening nr. 1215/2012. Punt 4.4. van dit formulier luidt: „Is de beslissing in de lidstaat van herkomst uitvoerbaar zonder nadere voorwaarden?” Vervolgens biedt het formulier vier antwoordmogelijkheden (punten 4.4.1–4.4.4.). Daarvan kunnen er drie alleen met „ja” worden beantwoord. De vierde mogelijkheid is niet relevant.

7 b) Volgens Duits recht geschiedt de gedwongen tenuitvoerlegging op grond van eindvonnissen die in kracht van gewijsde zijn gegaan of uitvoerbaar bij voorraad zijn verklaard (§ 704 ZPO). De rechter dient ambtshalve elk eindvonnis waarvan de inhoud voor tenuitvoerlegging vatbaar is en dat niet reeds met de uitspraak of de betekening in kracht van gewijsde **[Or. 7]** gaat, uitvoerbaar bij voorraad te verklaren (§§ 708 en 709 ZPO). Bepaalde vonnissen moeten zonder zekerheidstelling uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard (§ 708 ZPO). Alle andere vonnissen dient de rechter overeenkomstig § 709 ZPO tegen zekerheidstelling tot een vast te stellen bedrag uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

8 § 709 ZPO luidt:

Andere vonnissen moeten tegen zekerheidstelling tot een vast te stellen bedrag uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard. Voor zover het gaat om een executie tot verhaal van een geldvordering, volstaat het wanneer de hoogte van de zekerheidstelling wordt uitgedrukt in een bepaald percentage van het te executeren bedrag. [...]

9 aa) Zodra een vonnis uitvoerbaar bij voorraad is verklaard, geeft de griffier van de rechterlijke instantie op verzoek van een partij een executoriale titel af. Daarvoor is niet vereist dat de partij de zekerheid heeft gesteld. De executoriale titel dient ook dan zonder voorbehoud te worden afgegeven, wanneer de tenuitvoerlegging afhankelijk is van een door de schuldeiser te stellen zekerheid (§ 726, lid 1, ZPO). De relevante bepalingen luiden als volgt:

§ 724 ZPO

(1) De gedwongen tenuitvoerlegging geschiedt op grond van een afschrift van het vonnis, dat voorzien is van een formule van tenuitvoerlegging (executoriale titel).

*(2) De executoriale titel wordt afgegeven door de griffier van de rechterlijke instantie in eerste aanleg en, wanneer het geschil aanhangig is bij een hogere rechterlijke instantie, door de griffier van deze rechterlijke instantie. **[Or. 8]***

§ 725 ZPO

De formule van tenuitvoerlegging: „Bovenstaand afschrift wordt met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging verstrekt aan (naam van partij)” dient aan het slot van het afschrift van het vonnis te worden opgenomen, door de griffier te worden ondertekend en van het stempel van de rechterlijke instantie te worden voorzien.

§ 726 ZPO

(1) Van vonnissen waarvan de tenuitvoerlegging volgens de inhoud ervan afhankelijk is van het door de schuldeiser te bewijzen plaatsvinden van een ander feit dan een door de schuldeiser te stellen zekerheid, mag een executoriale titel alleen worden afgegeven, indien het bewijs wordt geleverd door middel van een authentieke of als authentiek gewaarmerkte akte.

(2) [...]

- 10 Op grond hiervan mag iedere schuldeiser reeds vóór het in gewijsde gaan ook krachtens een vonnis dat slechts tegen zekerheidstelling uitvoerbaar bij voorraad is en waarbij de schuldenaar tot een geldelijke prestatie wordt veroordeeld, ook zonder zekerheid te stellen overgaan tot gedwongen tenuitvoerlegging, en wel in zoverre dat beslag wordt gelegd op roerende zaken of in het kader van een gedwongen tenuitvoerlegging op onroerende zaken een hypotheek tot zekerheid van de vordering of een sloopshypotheek wordt gevestigd (§ 720a, lid 1, eerste volzin, ZPO; zogenoemde Sicherungsvollstreckung). Deze vorm van tenuitvoerlegging staat daarmee alleen bewarende maatregelen toe. Zij stelt als voorwaarde dat de schuldeiser een termijn van twee weken in acht neemt vanaf de datum waarop het vonnis en de formule van tenuitvoerlegging worden betekend. De relevante bepalingen luiden als volgt:

§ 720a ZPO

(1) Krachtens een vonnis dat slechts tegen zekerheidstelling uitvoerbaar bij voorraad is en waarbij de schuldenaar tot een geldelijke prestatie is veroordeeld, mag de schuldeiser in zoverre zonder zekerheidstelling tot de tenuitvoerlegging overgaan, dat [Or. 9]

a) beslag wordt gelegd op roerende zaken,

b) in het kader van een gedwongen tenuitvoerlegging op onroerende zaken een hypotheek tot zekerheid van de vordering of een sloopshypotheek wordt gevestigd.

De schuldeiser kan zich alleen op de bezwaarde zaak verhalen nadat hij de zekerheid heeft gesteld.

[...]

§ 750 ZPO

[...]

(3) Tot een gedwongen tenuitvoerlegging krachtens § 720a ZPO mag alleen worden overgegaan wanneer het vonnis en de formule van tenuitvoerlegging ten minste twee weken tevoren zijn betekend.

- 11 bb) De zekerheidstelling is pas aan de orde wanneer de schuldeiser op grotere schaal tot inning van zijn vordering wenst over te gaan. Met betrekking tot een tenuitvoerlegging die verder gaat dan de bewarende maatregelen zoals bedoeld in § 720a ZPO en een tenuitvoerlegging van vonnissen waarbij de schuldenaar wordt veroordeeld tot andere prestaties dan geld, bepaalt § 751, lid 2, ZPO het volgende:
- „Indien de tenuitvoerlegging afhangt van een door een schuldeiser te stellen zekerheid, mag met de gedwongen tenuitvoerlegging pas worden begonnen of mag deze alleen worden voortgezet wanneer de zekerheidstelling door een authentieke of authentiek gewaarmerkte akte kan worden aangetoond en een afschrift van deze akte reeds betekend is of tegelijkertijd betekend wordt.”
- 12 Met betrekking tot de bewarende maatregel bepaalt § 720a, lid 1, tweede volzin, ZPO aanvullend dat een verhaal op de bezwaarde zaak pas is toegestaan nadat de zekerheid is gesteld. De vorm van de zekerheid wordt bepaald door **[Or. 10]** § 108, lid 1, tweede volzin, ZPO. Normaal gesproken geschiedt de zekerheidstelling door middel van een bankgarantie die een kredietinstelling aan de schuldenaar verstrekt.
- 13 c) In casu beoogt verzoekster tenuitvoerlegging op grond van een vonnis dat nog niet in kracht van gewijsde is gegaan. Het Landgericht Berlin heeft verweerder veroordeeld tot een geldelijke prestatie. Het Landgericht heeft het vonnis overeenkomstig § 709 ZPO tegen een zekerheidstelling ter hoogte van 110 % van het telkens te executeren bedrag uitvoerbaar bij voorraad verklaard. Daardoor hangt de hoogte van de zekerheid die verzoekster met het oog op tenuitvoerlegging moet stellen af van het bedrag dat verzoekster in het concrete geval daadwerkelijk wil executeren. Zij is niet verplicht tot zekerheidstelling van het volle percentage van de bedragen die haar volgens het vonnis zijn toegewezen, indien zij slechts een gedeelte van het bedrag wenst te executeren. Los daarvan kan verzoekster de haar volgens het vonnis toegewezen bedragen in het kader van een bewarende maatregel in de zin van § 720a, lid 1, ZPO ten volle executeren. Het vonnis van het Landgericht Berlin heeft nog geen kracht van gewijsde, nu verweerder tegen dit vonnis in hoger beroep is gegaan. Op het hoger beroep is nog geen uitspraak gedaan. Verzoekster heeft tot op heden geen zekerheid gesteld. Zij wenst tenuitvoerlegging in Polen en is in ieder geval ook van plan over te gaan tot een bewarende maatregel.
- 14 Aangezien de verzoeker volgens artikel 42, lid 1, van verordening nr. 1215/2012 aan de voor de tenuitvoerlegging bevoegde autoriteit niet alleen een afschrift van de beslissing moet overleggen dat voldoet aan de voorwaarden om de echtheid ervan te kunnen vaststellen, maar ook het krachtens artikel 53 van verordening nr. 1215/2012 afgegeven certificaat, komt het voor de beslissing aan op de vraag wat de zekerheidstelling die in het uitvoerbare vonnis in aanvulling op de uitvoerbaarheid bij voorraad is gelast, betekent voor het certificaat conform het formulier in bijlage I bij verordening 1215/2012. Volgens artikel 42, lid 1, onder b), van verordening 1215/2012 blijkt uit het certificaat dat de **[Or. 11]**

beslissing uitvoerbaar is. Het vonnis van het Landgericht Berlin is naar Duits recht uitvoerbaar. Dat de uitvoerbaarheid bij voorraad afhankelijk is van een zekerheidstelling, belet verzoekster niet om zonder zekerheidstelling een bewarende maatregel te laten opleggen. Zij hoeft slechts een termijn van twee weken in acht te nemen vanaf het tijdstip waarop het vonnis met de formule van tenuitvoerlegging is betekend. Materieel is deze tenuitvoerlegging beperkt tot bewarende maatregelen.

- 15 d) Op de vragen kan in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) geen definitief antwoord worden gegeven. Op het formulier in bijlage I bij verordening nr. 1215/2012 wordt onvoldoende rekening gehouden met de verschillen die met betrekking tot de tenuitvoerlegging bestaan tussen vonnissen die wel en vonnissen die niet in kracht van gewijsde zijn gegaan. Derhalve bestaat er twijfel over de vraag hoe bijzondere voorwaarden die het nationale recht stelt aan de tenuitvoerlegging van vonnissen die nog niet in kracht van gewijsde zijn gegaan, moeten worden gecategoriseerd. Dit geldt temeer wanneer deze regelingen – zoals in het Duitse recht – voor vonnissen die nog niet in kracht van gewijsde zijn gegaan, voorzien in verschillende tenuitvoerleggingsmogelijkheden.
- 16 aa) Enerzijds berust verordening nr. 1215/2012 op het uitgangspunt dat het recht van de lidstaat van herkomst bepaalt of en in welke mate een vonnis uitvoerbaar is. De beslissingen moeten in de aangezochte staat in beginsel (slechts) het gezag en het effect worden verleend die zij genieten in het land waar zij zijn geweest (zie arrest van het Hof van 4 februari 1988, Hoffmann, C-145/86, Jurispr. blz. 645, punten 10 en 11); er is derhalve geen reden om aan een beslissing bij de tenuitvoerlegging ervan rechten toe te kennen die deze in de lidstaat van herkomst niet heeft (arresten van het Hof van 28 april 2009, Apostolides, C-420/07 [OMISSIS], punt 66, en 13 oktober [Or. 12] 2011, Prism, C-139/10 [OMISSIS], punt 38). Dit geldt met name voor vonnissen die nog niet in kracht van gewijsde zijn gegaan.
- 17 Anderzijds moet volgens de rechtspraak van het Hof (arrest van het Hof van 29 april 1999, Coursier, C-267/97, Jurispr. blz. I-2543) onderscheid worden gemaakt tussen de vraag of een beslissing formeel gezien uitvoerbaar is, en de vraag of deze beslissing wegens betaling van de schuld of om een andere reden niet meer ten uitvoer kan worden gelegd (zie punt 24 van het arrest). Het begrip „uitvoerbaar” ziet derhalve enkel op de formele uitvoerbaarheid van de in het buitenland gegeven beslissing, en niet op de voorwaarden waaronder die beslissing in de staat van herkomst ten uitvoer kan worden gelegd (zie punt 29 van het arrest). Dienovereenkomstig beperkt verordening nr. 1215/2012 zich ertoe regels te stellen voor de procedure tot verkrijging van verlof tot tenuitvoerlegging van buitenlandse executoriale titels en niet voor de tenuitvoerlegging zelf, die onderworpen blijft aan het nationale recht van de aangezochte rechter (arresten van het Hof van 2 juli 1985, Deutsche Genossenschaftsbank, C-148/84, Jurispr. blz. 1981, punt 18, en 4 februari 1988, Hoffmann, C-145/86, Jurispr. blz. 645, punt 27).

- 18 bb) Indien men de vraag onder welke voorwaarden een nog niet in kracht van gewijsde gegaan vonnis in de lidstaat van herkomst ten uitvoer kan worden gelegd rekent tot het gezag en het effect die dit vonnis met betrekking tot de tenuitvoerleggingsmogelijkheden geniet, is het aannemelijk dat een vonnis dat alleen tegen zekerheidstelling ten uitvoer kan worden gelegd, niet uitvoerbaar is zolang de zekerheid niet is gesteld. Onder deze voorwaarden zou de vraag van punt 4.4. van het formulier in bijlage I bij verordening nr. 1215/2012 niet bevestigend kunnen worden beantwoord. Schaart men deze vraag echter onder de voorwaarden waaronder een dergelijk nog niet in kracht van gewijsde gegaan vonnis in de lidstaat van herkomst feitelijk ten uitvoer kan worden gelegd, dan is het geen kwestie **[Or. 13]** van formele uitvoerbaarheid. In dat geval zou de vraag onder punt 4.4. van het formulier in bijlage I van verordening nr. 1215/2012 bevestigend moeten worden beantwoord. Dat zou evenwel tot gevolg hebben dat de schuldenaar in het geval van een vonnis dat nog niet in kracht van gewijsde is gegaan niet door de lidstaat van herkomst zou worden beschermd tegen een tenuitvoerlegging die uiteindelijk ongerechtvaardigd zou blijken te zijn.
- 19 Neemt men de gevallen in aanmerking waarin een nog niet in kracht van gewijsde gegaan vonnis in de lidstaat van herkomst altijd de mogelijkheid biedt van een bewarende maatregel, dan pleit veel voor de opvatting dat dit vonnis althans met betrekking tot de bewarende maatregel volledig uitvoerbaar is. In dat geval zou de vraag van punt 4.4. van het formulier in bijlage I bij verordening nr. 1215/2012 met betrekking tot bewarende maatregelen bevestigend moeten worden beantwoord. Het formulier in bijlage I bij verordening nr. 1215/2012 bevat echter geen antwoordmogelijkheid waarmee expliciet kan worden verklaard dat de uitvoerbaarheid beperkt is tot bewarende maatregelen. Het risico bestaat derhalve dat een vonnis waarvan de tenuitvoerlegging in de lidstaat van herkomst beperkt is tot bewarende maatregelen, in de aangezochte staat een verdergaande tenuitvoerleggingsmogelijkheid biedt, in het bijzonder volledig verhaal. Aan de andere kant zou het vrije verkeer van beslissingen in gevaar komen wanneer een schuldeiser die in de lidstaat van herkomst zonder meer bewarende maatregelen zou kunnen laten opleggen, niet de mogelijkheid zou hebben om in de aangezochte staat eveneens tot bewarende maatregelen over te gaan.
- 20 Teneinde ervoor te zorgen dat de voor de tenuitvoerlegging bevoegde autoriteiten in de aangezochte staat de reikwijdte van de tenuitvoerlegging waarin is voorzien bij de regels van de lidstaat van herkomst, zo gemakkelijk mogelijk kunnen identificeren, is er veel voor te zeggen dat het gerecht van herkomst de tekst van de relevante regelingen van de lidstaat van herkomst met betrekking tot de omvang van de uitvoerbaarheid voegt bij het formulier in bijlage I bij verordening nr. 1215/2012. Dit vergemakkelijkt de taak **[Or. 14]** van de voor de tenuitvoerlegging bevoegde autoriteiten in de aangezochte staat om te voorkomen dat er door de tenuitvoerlegging rechtsgevolgen ontstaan die verder gaan dan die waarin het recht van de lidstaat van herkomst voorziet (zie artikel 54, lid 1, tweede volzin, van verordening nr. 1215/2012).

- 21 cc) Voor zover de beslissing in de lidstaat van herkomst niet uitvoerbaar is zonder dat aan aanvullende voorwaarden moet zijn voldaan, kunnen de opties onder punt 4.4. van het formulier in bijlage I bij verordening nr. 1215/2012 niet worden bevestigd. Desalniettemin lijkt het mogelijk dat de verzoeker er belang bij heeft dat hem een certificaat wordt verstrekt krachtens artikel 53 van verordening nr. 1215/2012. Daarvoor pleit de erkenning waarin artikel 36 van verordening nr. 1215/2012 voorziet. Volgens artikel 37, lid 1, onder b), van verordening nr. 1215/2012 dient een partij die in een lidstaat een in een **[Or. 15]** andere lidstaat gegeven beslissing wenst in te roepen, het krachtens artikel 53 afgegeven certificaat over te leggen.

[OMISSIS]

[OMISSIS]